

Hájek-zpravodaj: Zpráva o požáru 2. 6. 1641

...Nadto kterak lidé mnozí, chudí i bohatí v tu nešťastnou hodinu své statky a nábytky ztratili a některé i o své přišli životy. Co by za příčinu bylo takové rány Boží na nás, lidé moudřejší domnívají se, že hříškové naši, kterýchž Pán Bůh trpěti neráčí, ale pro svou pomstu učinil a učiní, a zvláště pro naši velikou pejchu dopustiti ráčil. Jako na lid Davidův, kteréhož padlo dne jednoho sedmdesát tisíců. Snad i pro neposlušnost, jako na Jeruzalém, mnoho svatých, kteréž jest zkaženo a vypáleno za dne v Sedechiášově krále, a bez pochyby pro jiné všechny hříchy. Protož jest potřeba jisté nápravy, aby Pán Bůh svůj hněv od nás odvrátiti ráčil. Kakým způsobem takové Boží dopuštění na nás přišlo, a jsou v téměř zarmoucení, o tom něco maličko podivení Vaší milosti sem napsal. A poněvadž jsem to srdcem žalostivým a upřímným učinil, za to prosím to ode mne milostivě přijetí.

Požár Prahy na dobovém vyobrazení (pravděpodobně Heynrich Steyner z Augsburgu, 1541).

První Hájkovou publikovanou prací byla zpráva o katastrofálním požáru Malé Strany a Hradčan 2. 6. 1541, který způsobil i opožděné vydání Kroniky české. Dílko, nazvané O nešťastné příhodě, kteráž se stala skrze oheň v Menším Městě pražském a na hradě svatého Václava i na Hradčanech etc. léta 1541, vydal tiskař Bartoloměj Netolický z Netolic na Malé Straně.

Hájek při deskripci příčiny, vzniku, šíření a následků požáru popisuje systematicky a realisticky. Podává soupis zničených budov, majetku a osob, které zahynuly. Hájek tak vytvořil první českou reportáž.

Pravděpodobně shořel také Hájek v domě na Malé Straně při kostele sv. Tomáše, osobní ztráty však autor při své zprávě nezmiňuje.

Spis O nešťastné příhodě vyšel znovu roku 1614 u Daniela Adama z Veleslavína, s předmlouvou měšťana Vavřince Žežhule, dedikovanou Divišu ernínovi z Chudenic, na Nedrahonicích a Chomyšli, a s připojenou Písní o uhoření zámku pražského.